

Ordfører!

Kjære alle sammen!

Dagen i dag – er en stor dag for meg personlig.

Men je vil at tryslinger flest skal føle at det er en stor dag også for døm.

Fordi utdelinga av kulturprisen sier noe viktig om liv og lynne i denne bygda vår. Noe viktig om en kommune som vet å sette pris på mangfoldet av aktiviteter og interesser. Et mangfold som rommer fantasi og kjærlighet, kunnskap, erfaring, nysgjerrighet, formidling og søken.

Sagt på en annen måte: Kultur i vid forstand har vøri med og børi Trysil opp og fram gjennom utallige generasjoner.

Det er summen av befolkningens interesser og aktiviteter som blir tel det vi kaller kultur. Når kulturprisen deles ut, så er det folkets fortjeneste!

Derfor vil je her og nå gratulere tryslinga, som er med og skaper grobunn, – og je vil gratulere kommunen.

Det er nåe spesielt å vara trysling.

Vi blir lagt merkje tel tå andre. På en positiv måte.

Vi er kanskje litt trege. Kanskje i meste laget ettersomme. Kanskje tenkjer vi i meste laget både før og etter.

Det er sagt at hedemarkingen – døm ved Mjøsa – når døm ska gjøra nåe – så tenkjer døm lenge og væl - og så legg døm saken på vent.

Folk i Solør – døm gjør det først – og tenkjer etterpå.

Oppi Østerdalen der tenkjer døm ei lita stund– og så gjør døm det.

Tryslingen – han hell ho – tenkjer lenge og væl - og når døm har tenkt lenge og væl, så sett døm seg på en stubbe og skriv dikt.

Hvis det er slik – så må je telstå at je veldig sterkt føler meg som en tryssling – sjøl om je også har fått mye positivt fra Elverum – gjennom mor mi. Det er tross alt i Trysil je har vøksi opp og vørti preget.

På denne store dagen – og med de tanker som je har gjort rede for – vil jeg takke hjertelig for den æra og gleda det er å bli teldelt Trysil kommunes kulturpris.

Je har sjøl vøri med i kommunestyret og i kulturutvalget, og opplevd hvor stort det er å sjå gleda hos den som får, og også kjenne gleda ved å få vara med og gi en slik pris..

Je sa i telefonen da kulturutvalgets leder ringte meg, at je vart veldig overrasket.

For det vart je. Je trudde at løpet var kjørt for lenge sia, og je har hvert år tatt forslaga og god-orda fra tryslinger som en pris i seg sjøl.

Når jeg nå står her ved denne anledningen, finn je det nødvendig og riktig å gi uttrykk for at je gjennom teldelinga av prisen også føler at kommunen nå viser meg respekt – som en fullverdig innbygger.

Det har itte alltid vøri slik.

Trysil kommune – ved politikera – skal ha ros for at man så høgt prioriterer kulturen at den fortsatt verdsettes og motiveres med en egen pris – og at prisen deles ut årlig.

Kulturen har markedsført Trysil så langt telbake som vi har fønni skrifter og kilder. Kultur har vøri et varemerke.

Kultur har vøri vegen ut – men for mange også vegen hit.

Og når vi følger med i kulturkalenderen, i Trysil-Posten og i avisene, så møter vi nesten daglig påminnelser om aktiviteter for små og store – i et herlig fellesskap med alt det nye som flommer inn over oss.

Trysil har forandret seg eventyrlig sia Einar Skjæraasen tok imot det første forfatterstipendiet i Trysil i 1957. Senere har kulturbegrepet etter hvert vørti utvide tel å gjelde et rikt mylder av aktiviteter.

I det året da Skjæraasen fekk stipend – vart je 12 år, og fekk de første linjen på trykk i Østlendingen.

Je skjønner itte hå det skulle ha vørti tå meg – uta Trysil-kulturens livgivende impulser.

Tusen – tusen takk!

Mitt forhold tel kultur har alltid i betydelig grad vøri forankret i bruken av ord. Jeg føler meg imidlertid itte sjøl først og fremst som en forfatter, men en formidler. Jeg har opp gjennom åra i stor grad vøri med på å formidle andres ord og tanker. Det har gitt meg mye. Det har også vøri med på å forme meg og mitt virke.

Likeså vil je poengtere at det sjølsagt itte er slik at Trysil er den eneste bygda i Norge som prioriterer allsidig kultur høgt. En skal itte sette på seg skylapper i utide. Men je vil påstå at vi er blant døm som stiller i første rekke. Sjøl har je hatt stort utbytte av et mangeårig sterkt vennskap med kulturelle personligheter i Solør. Der har je hentet mye inspirasjon og kunnskap – i tillegg tel vennskapet. Je vil også dele prisen med døm. Sjøl om flere av døm i årenes løp har gått bort.

Slik er livets gang.

Je har sjøl kømmi tel det stadiet da je har begynt å oppsummere hendelser i livet mitt. Det vil vara for mye sagt å kalle det rydding. Men je stuller og steller – og rydder i hvert fall bort en del dager og netter som var.

Det er rart med minner.

Døm er itte goe å gjømme så lenge hue fungerer.

Itte er det lett å kvitte seg med døm hell.

Je jukser litt – for je prøver å skrive ned minna i forteljinger og vers for ettertda. Nåen er det laga toner tel også.

Nåen slike ord tel ettertanke, får vara det siste ifrå meg ved denne anledningen.

(Leste diktet "Ettertanke")